

Sygn. akt: I C 510/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Wojciech Langer
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Tokarska

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2016 r. w Gorlicach

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko A. S.

o zapłatę

I. Umarza postępowanie w zakresie żądania pozwu dotyczącego kwoty 1.400 zł ,

II. Oddala powództwo w całości,

III. Zasądza od powoda A. K. na rzecz pozwanej A. S. kwotę 617 (sześćset siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Wojciech Langer

Sygn. akt I C 510/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 10 marca 2015r.

Powód A. K. żądał od pozwanej A. S. zapłaty kwoty 2.300 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 lipca 2015r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów postępowania. W uzasadnieniu pozwu wskazano, na umowę spółki cywilnej, jaka łączyła strony, w zakresie prowadzenia przedszkolnej opieki nad dziećmi, spółka ta została rozwiązana w dniu 8 listopada 2012r., zaś po jej rozwiązaniu powód uiścił A. M. 2.300 zł, tytułem wynagrodzenia za wykonywane usługi księgowo rachunkowe na rzecz A. S., środki te miały zostać zwrócone w jak najkrótszym terminie, żądania zwrotu tej kwoty okazały się bezskuteczne.

Pozwana A. S. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów. W uzasadnieniu podano, że pozwana zawarła z powodem umowę spółki, której przedmiotem była działalność przedszkolna, spółka ta została rozwiązana w dniu 8 listopada 2012r., w ramach tej działalności A. M. opiekowała się dziećmi, nie świadczyła zaś żadnych usług księgowo rachunkowych. Pozwana potwierdziła wpłaty na jej konto dokonane przez powoda w dniu 16 listopada 2012r. – 900 zł oraz w dniu 12 grudnia 2012r. – 1.400 zł, które zostały mu zwrócone odpowiednio

gotówką w listopadzie 2012r. i przelewem 15 marca 2013r. Podniesiony także został zarzut potrącenia wierzytelności jaka przysługuje pozwanej względem powoda, co do kwoty 357,50 zł która została dwukrotnie przekazana powodowi.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie przedstawiał się następująco.

A. K. i A. S. zawarli umowę spółki cywilnej, której przedmiotem było prowadzenie działalności przedszkolnej. Spółka ta została rozwiązana w dniu 8 listopada 2012r. A. K. przelał na konto A. M. w dniu 16 listopada 2012r. kwotę 900 zł, zaś w dniu 12 grudnia 2012r. kwotę 1.400 zł. Pieniądze te miały być zwrócone A. K. przez A. S.. A. S. zwróciła A. K. kwotę 1.400 zł przelewem w dniu 15 marca 2013r. Między stronami istnieją jeszcze inne roszczenia związane ze spółką i innymi przepływami pieniędzy.

Okoliczności bezsporne.

A. M. pracowała w przedszkolu prowadzonym najpierw przez spółkę, a potem przez A. S. jako nauczyciel. Nie wykonywała jednak w przedszkolu czynności księgowo rachunkowych. Wynagrodzenie otrzymywała ona od A. S., ale dwa razy (o jakich mowa wyżej) było ono przelane z konta A. K..

Dowody:

zeznania A. M.: k. 35-36;

Kwota 900 zł została przez A. S. przelana na konto A. K. w dniu 20 listopada 2012r.

Dowody:

Wyciąg transakcji k. 35; zeznania A. S.: k. 38;

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów i zeznania, zwłaszcza zaś relacje A. M. i pozwanej A. S.. Zeznania tej ostatniej były kluczowe w zakresie ustalenia czy przelew 900 zł w dniu 20 listopada 2012r. był spłatą wcześniejszej pożyczki na wynagrodzenie A. M.. Sąd dał wiarę pozwanej, która potwierdziła, że wówczas przelała pieniądze powodowi spłacając to właśnie, a nie inne zobowiązanie. Odnosząc się do relacji powoda A. K. Sąd uznał, że nie jego twierdzenia o tym, że przelew 900 zł z dnia 20 listopada 2012r. dotyczył innych rozliczeń między nim a pozwaną, nie zasługują na wiarygodność. Powód nie potrafił bowiem wskazać, jakie inne zobowiązanie miała wówczas wykonać A. S.. Tym samym jego zeznania nie były na tyle jednoznaczne i konkretne, by podważyć wiarygodność relacji pozwanej.

Sąd zważył co następuje.

Na rozprawie pełnomocnik powoda ograniczył żądanie pozwu tylko do kwoty 900 zł, zrzekając się roszczenie w zakresie 1.400 zł. Mając to na uwadze Sąd umorzył postępowanie w tej części w oparciu o art. 203 § 1 kpc.

Tak więc przedmiotem merytorycznego rozpoznania było żądanie zapłaty 900 zł. Powód udowodnił, że pożyczył taką kwotę pozwanej. Ta zaś udowodniła, że zwróciła ją powodowi w dniu 20 listopada 2012r. Przedkładając dowód wykonania przelewu na taką właśnie sumę. W tytule tego przelewu wskazano wprawdzie słowa zwrot nadpłaty, jednak Sąd uznał, na podstawie bliskości czasowej z przelewem takiej samej sumy dokonany przez powoda i zeznań pozwanej, że A. S. w dniu 20 listopada 2012r. spłaciła zobowiązanie objęte pozwem. Powód twierdził, że przelew ten dotyczył innych zobowiązań między stronami, nie wskazał jednak jakich. Sąd uznał więc, że nie udowodnił on swoich twierdzeń.

Mając to wszystko na względzie, wobec wykonania zobowiązania, powództwo należało oddalić w całości.

Biorąc pod uwagę fakt oddalenia powództwa, a także ograniczenie żądania dopiero na rozprawie, w sytuacji gdy powód od początku wiedział, że także w części umorzonych zobowiązanie zostało wykonane, Sąd zasądził od niego na rzecz

pozwanej koszty procesu od pierwotnego żądania, na które złożyło się 600 zł tytułem zastępstwa procesowego i 17 zł opłaty skarbowej.

SSR Wojciech Langer

G., 11 kwietnia 2016r.

((...):

(...).

ZARZĄDZENIE

1. (...),

2. K.. 14 dni.